

DAWIENIE (2) *sb n*

a pochylone, pierwsze e jasne, końcowe z tekstu nie oznaczającego -é (Cn oba e pochylone).

sg N dąwienie (1). ◇ A dąwienie (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Dławienie, ucisk; praefocatio, strangulatio, strangulatus, suffocatio Cn (2) :

Wyrażenie: »dawienie w gardle« (2): [Sanguis draconis] dawienie w gardle y nieśmak odeymuie.

FalZioł III 30d; Glandula, morbus faucium, Dawienie w gárdle. Mqcz 146b.

Cf DAWIĆ, DŁAWIENIE

TK